

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 23. ledna 2017 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ivana Elischera a soudců JUDr. Ľubomíra Klimáčka a JUDr. Bohumila Kaláta odvolání, která proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 6. října 2016 č.j. 2T 2/2016-1311 podali obžalovaní 1) **V. T. N.**, nar. [REDACTED], a 2) **D. L. N.**, nar. [REDACTED], oba státní příslušníci Vietnamské socialistické republiky, oba t.č. ve vazbě ve Věznici Plzeň, a rozhodl **t a k t o**:

1. K odvolání obou obžalovaných se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu **z r u š u j e**

a) ohledně obž. **V. T. N.** ve výroku o trestu vyhoštění,

b) ohledně obž. **D. L. N.** ve výroku o trestu odnětí svobody a způsobu jeho výkonu.

2. Nově se podle § 259 odst. 3 tr. řádu rozhoduje tak, že při nezměněných výrocích o vině ohledně obou obžalovaných, trestu odnětí svobody a způsobu jeho výkonu u obž. **V. T. N.**, jakož i výroku o uložení ochranného opatření – zabrání věci se

a) obžalovaný **V. T. N.** podle § 80 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku odsuzuje k trestu **vyhoštění** na dobu **deseti (10) let**,

b) obžalovaný **D. L. N.** podle § 283 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 5 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **pěti (5) roků**, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazuje do **věznice s dozorem**.

Odůvodnění:

I.

Uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Plzni (dále jen krajský soud) byli obžalovaní V. T. N. a D. L. N. uznáni vinnými pokračujícím zvláště závažným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku (obž. V. T. N. v bodech 1-11 a D. L. N. v bodech 10-11 dílem dokonaný a dílem nedokonaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (obž. V. T. N.) a celý ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (obž. D. L. N.)).

Za něj byl obžalovaný V. T. N. odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 9,5 roků, pro jehož výkon byl zařazen podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku do věznice s ostrahou a současně mu byl podle § 80 odst. 1, odst. 2. tr. zákoníku uložen trest vyhoštění na dobu neurčitou a obž. D. L. N. k trestu odnětí svobody v trvání 8 roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Dále byl vysloven výrok o uložení ochranného opatření v podobě zabránění věci podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, které se týkalo 1147,52 g pervitinu.

Podle skutkových zjištění krajského soudu se obžalovaní dopustili vytýkaného jednání následovně:

obžalovaný V. T. N.

- 1/ v přesně nezjištěný den v měsíci listopadu roku 2014 v Sokolově po telefonické domluvě mezi D. N., nar. [redacted] a mužem vietnamského původu neustanovené totožnosti na prodeji 200 g metamfetaminu v baru TEREZA ve Vítězné ul. 770, D. N. se s obžalovaným V. T. N. a s tímto mužem v tomto baru setkal, na základě jeho instrukce odešel zpět do osobního automobilu, se kterým přijel, na parkoviště naproti baru TEREZA, kam za ním přišel obžalovaný V. T. N. a předal mu 200 g metamfetaminu s nezjištěným obsahem metamfetaminové báze za částku 80.000,- Kč
- 2/ dne 12.2.2015 v době okolo 14:45 hodin v Sokolově na parkovišti vedle baru TEREZA ve Vítězné ulici prodal při předstíraném převodu pracovníkovi Policie ČR, Útvar speciálních činností, SKPV vystupujícímu pod identitou P. J. 46,77 g bílé krystalické látky s obsahem 34,98 g čisté metamfetaminové báze za částku 714 €,
- 3/ dne 14.2.2015 v době okolo 16:00 hodin na nezjištěném místě v Sokolově po předchozí telefonické domluvě a obdržení objednávací SMS ve tvaru „720100213“, kdy prostřední trojčíslí určuje množství prodáváného metamfetaminu, z účastnického čísla [redacted] na účastnické číslo

obžalovaného [REDAKCE], prodal nezjištěné osobě 100 g metamfetaminu s nezjištěným obsahem metamfetaminové báze za nezjištěnou částku,

- 4/ dne 26.2.2015 v době od 18:05 hodin do 18:35 hodin, po předchozí telefonické domluvě, v Sokolově na parkovišti vedle baru TEREZA ve Vítězné ulici prodal při předstíraném převodu pracovníkovi Policie ČR, Útvar speciálních činností, SKPV vystupujícímu pod identitou P [REDAKCE] J [REDAKCE] 99,25 g bílé krystalické látky s obsahem 76,12 g čisté metamfetaminové báze za částku 1357 € a 29,56 g bílé krystalické látky s obsahem 22,17 g čisté metamfetaminové báze za částku 400 € a 200,- Kč,
- 5/ dne 12.3.2015 v době okolo 13:00 hodin na nezjištěném místě v Sokolově po předchozí telefonické domluvě a obdržení objednávací SMS ve tvaru „30? 723200650“, kdy prostřední trojčíslí určuje množství prodávaného metamfetaminu, z účastnického čísla [REDAKCE] na účastnické číslo obžalovaného [REDAKCE], prodal nezjištěné osobě 200 g metamfetaminu s nezjištěným obsahem čisté metamfetaminové báze za nezjištěnou částku
- 6/ dne 18.3.2015 v době okolo 16:10 hodin, v Sokolově, po předchozí telefonické domluvě, na parkovišti vedle baru TEREZA ve Vítězné ulici prodal při předstíraném převodu pracovníkovi Policie ČR, Útvar speciálních činností, SKPV vystupujícímu pod identitou P [REDAKCE] J [REDAKCE] 100,1 g bílé krystalické látky s obsahem 72,57 g čisté metamfetaminové báze za částku 1355 €,
- 7/ dne 23.3.2015 v době okolo 17:00 hodin na nezjištěném místě v Sokolově po předchozí telefonické domluvě a obdržení objednávací SMS ve tvaru „723100560“, kdy prostřední trojčíslí určuje množství prodávaného metamfetaminu, z účastnického čísla [REDAKCE] na účastnické číslo obžalovaného [REDAKCE], prodal nezjištěné osobě 100 g metamfetaminu s nezjištěným obsahem čisté metamfetaminové báze za nezjištěnou částku,
- 8/ dne 2.4.2015 v době okolo 14.00 hodin na nezjištěném místě v Sokolově po předchozí telefonické domluvě a obdržení objednávací SMS ve tvaru „723200300“, kdy prostřední trojčíslí určuje množství prodávaného metamfetaminu, z účastnického čísla [REDAKCE] na účastnické číslo obžalovaného [REDAKCE], prodal nezjištěné osobě 200 g metamfetaminu s nezjištěným obsahem čisté metamfetaminové báze za nezjištěnou částku,
- 9/ dne 18.4.2015 v době okolo 19:20 hodin na nezjištěném místě v Sokolově po předchozí telefonické domluvě a obdržení objednávací SMS ve tvaru „720150235“, kdy prostřední trojčíslí určuje množství prodávaného metamfetaminu, z účastnického čísla [REDAKCE] na účastnické číslo obžalovaného [REDAKCE], prodal nezjištěné osobě 150 g metamfetaminu s nezjištěným obsahem čisté metamfetaminové báze za nezjištěnou částku,

obžalovaní V [REDAKCE] T [REDAKCE] N [REDAKCE] a D [REDAKCE] L [REDAKCE] N [REDAKCE]

- 10/ dne 4.5.2015 v době od 16:00 hodin do 17:20 hodin, po předchozí telefonické a osobní domluvě, v Sokolově na parkovišti vedle baru TEREZA ve Vítězné ulici se setkal v rámci předstíraného převodu obžalovaný V [REDAKCE] T [REDAKCE] N [REDAKCE] s pracovníkem Policie ČR, Útvar speciálních činností, SKPV vystupujícím pod

identitou P. J., převzal od něho dohodnutou částku 6.410 € za objednaný metamfetamin v množství 388 g, zatímco obžalovaný D. L. N. po předchozí domluvě s obžalovaným V. T. N. svým osobním automobilem Audi A6 Avant, RZ: [REDACTED] dovezl objednaný metamfetamin a uložil v křoví na předem sjednaném místě za domem č. [REDACTED] ve Vítězné ulici, kam posléze přijel obžalovaný V. T. N. s P. J. jeho osobním automobilem, metamfetamin v křoví vyzvedl a prodal jej P. J. ve formě bílé krystalické látky o hmotnosti 388,1 g s obsahem 290,69 g čisté metamfetaminové báze,

11/ dne 20.5.2015 kolem 18:00 hodin, po předchozí telefonické domluvě, v Sokolově na parkovišti vedle baru TEREZA ve Vítězné ulici se setkal v rámci předstíraného převodu obžalovaný V. T. N. s pracovníkem Policie ČR, Útvar speciálních činností, SKPV vystupujícím pod identitou P. J., převzal od něho dohodnutou částku 8 240 € za objednaný metamfetamin v množství 500g, zatímco obžalovaný D. L. N. vyčkával ve svém osobním automobilu zn. Audi A6 Avant, RZ: [REDACTED] na parkovišti u křižovatky ulic Vítězná a Atletická s objednaným metamfetaminem a po obdržení SMS zprávy od obžalovaného V. T. N. odjel na předem sjednané místo za domem č. [REDACTED] ve Vítězné ulici, kde mělo dojít k prodeji metamfetaminu, ke kterému nedošlo vzhledem k zásahu Policie ČR a zadržení obžalovaných, když obžalovaný D. L. N. bezprostředně před zadržením vyhodil ze svého vozidla balíček s obsahem 494,4 g bílé krystalické látky s obsahem 401,95 g čisté metamfetaminové báze,

příčemž metamfetamin je psychotropní látkou zařazenou v příloze č.5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. o seznámech návykových látek zařazených do Seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách vyhlášené pod č. 62/1989 Sb. ,

t e d y

1/ obžalovaný V. T. N.

ad 1,3,5,7,8 a 9)

neoprávněně prodal jinému psychotropní látku a čin spáchal ve velkém rozsahu

ad 2,4,6,10 a 11)

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo neoprávněně prodát jinému psychotropní látku a čin spáchat ve velkém rozsahu, kterého se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo.

2/ obžalovaný D. L. N.

ad 10-11)

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo neoprávněně prodat jinému psychotropní látku a čin spáchat ve velkém rozsahu, kterého se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo.

Stejným rozsudkem byl obž. M. T. N., nar. , podle § 226 písm. c) tr. řádu zproštěn obžaloby pro jednání, jež podle obžaloby souviselo s trestnou činností obž. V. T. N. Zprošťující výrok se stal pravomocným (právní moc nastala 25.10.2016), a tudíž nebude předmětem přezkoumávání při odvolacím řízení.

II.

Svrchu představený rozsudek napadli svým odvoláním oba obžalovaní.

Obž. V. T. N. v opravném prostředku vypracovaném písemně jeho obhájcem napadl výrok o vině i uložených trestech. Poukázal na to, že v případě skutků označených čísly 2), 4) a 6), když šlo o prodej pervitinu policejnímu agentovi, se plně doznal a jejich spáchání v rozsahu popsaném v rozsudku nikterak nepopírá a nezpochybňuje. Při posledních dvou předstíraných převodech (body 10 a 11) však procesní soud pochybil. Při hlavním líčení se dne 30.6.2016 obžalovaný vyjádřil tak, že už chtěl s drogami přestat, ale policista jej kontaktoval textovou zprávou a navíc se mu pokoušel 3x nebo 4x dovolat dne 30.4.2015 mezi 19. a 20. hodinou. Měli s agentem domluvenou schůzku, na kterou se ze shora popsaného důvodu nedostavil. Po čtvrt hodině jel kolem místa schůzky a policista ho tam odchytil a začal s ním komunikovat a naléhat na něj, aby se prodej uskutečnil. Má tak za to, že právě skutky číslo 10 a 11 jako nejzávažnější jednání spáchal na základě aktivní činnosti policejního agenta, který zvrátil jeho rozhodnutí již dále v obchodu s drogami nepokračovat. Domnívá se, že policejní agent překročil rámec předstíraného převodu a jedná se z jeho strany o nepřípustnou provokaci. Krajský soud však takto důkazy neposoudil a přes doloženou komunikaci z 29.4.2015 tvrdí, že to byl obžalovaný, který nabízel agentovi 400 i 500 g pervitinu a aktivně s ním komunikoval. K bodu 1) namítá, že kromě tvrzení samotného N. neexistuje žádný důkaz, že mu prodal 200 g pervitinu za 80 tisíc Kč. Údaje od N. nelze pokládat za pravdivé, neboť v době svědectví se nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody za drogovou delikvenci, navíc se prezentoval jako konzument pervitinu a přitom vykonával práce ve výškách, s motorovou pilou a podobně, což se dost dobře neslučuje. Nelze odhlédnout od rozdílné kvality pervitinu zajištěného u N. a pervitinu, které vydal policejní agent. Je možné učinit závěr, že pervitin zajištěný u N. pochází z jiného zdroje než od obžalovaného. Skutečnost, že měl N. uložené kontakty na obžalovaného v telefonu, nevypovídá o případné jeho trestné činnosti. Dále obžalovaný vytýká rozsudku nesprávné závěry k bodům 3), 5), 7), 8) a 9), neboť nelze prokázat, že se skutečně jednalo o drogový obchod a nelze ani dovodit, že k němu fakticky došlo. Objednávací textové zprávy nemusí nutně odpovídat údajům

policejního agenta, neboť ve dvou případech /body 2) a 4)/ oproti údajům v sms bylo předáno významně menší množství. V bodech 10) a 11) krajský soud pochybil, uznal-li obžalovaného vinným, neboť porušil ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu. Obžalovaný namítá, že krajský soud použil pouze část hovorů, zatímco ostatní hovory nebyly ani zmíněny v důkazním přehledu, zde se jedná zejména o telefonát 29.4.2015 ve 21:48 hod. z tel. č. ██████████ který není založen ve spise a není zde ani jeho přepis, třebaže se zpráva o činnosti policejního agenta o něm zmiňuje. Neobstojí ani vysvětlení státního zástupce, že tento hovor není mezi vybranými hovory založenými ve spise, ale nachází se na DVD se všemi zaznamenanými hovory, které jsou předloženy při hlavním líčení. Tento hovor podle obžalovaného totiž zachycuje jeho rozhodnutí dále již nepokračovat v trestné činnosti. Tato selekce odporuje zákonnému dokazování a svědčí pro skutečnost, že záznamy o činnosti agenta nejsou zcela věrohodné. Tím došlo i k porušení práva na řádnou obhajobu. Závěrem opravného prostředku navrhl, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve všech výrocích, jež se obžalovaného dotýkají, a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání.

Obhájce obžalovaného při veřejném zasedání odkázal na dříve zpracované odvolání a nad rámec písemně podaného odvolání uvedl, že výpověď svědka D██████ N██████ byla ve vztahu k třetímu původně spoluobžalovanému M██████ T██████ N██████ hodnocena opačně jako nevěrohodná a řízení skončilo zprošťujícím rozsudkem ohledně obž. M██████ T██████ N██████. Setrval na původním návrhu ve směru zrušení napadeného rozsudku a jeho vrácení nalézacímu soudu k novému projednání.

Obžalovaný ve veřejném zasedání poukázal na odvolací argumenty svého obhájce a nad rámec uplatněné obhajoby nepřidal nic dalšího.

Obž. D██████ L██████ N██████ zaměřil své písemně obhájcem zpracované odvolání do výroku o vině i trestu. Zopakoval, že se trestné činnosti nedopustil, nevěděl, že se jednalo o drogu, snažil se pouze vyhovět spoluobžalovanému, který byl jenom kamarádem. Ten si od něj půjčil vozidlo a mezi Vietnamci je taková výpomoc naprosto běžná. Krajský soud jednoznačně nedoložil vědomost obžalovaného o druhu látky a jejím množství. Přitom množství je určující pro právní kvalifikaci. Obžalovaný se vůbec nepodílel na stanovení množství pervitinu, se kterým obchodoval spoluobžalovaný, proto mu to nemůže být přičítáno k tíži. Nelze přehlédnout, že policisté původně sledovanou osobu „V██████“ zaměnili za obž. M██████ T██████ N██████. Proto také vznesl návrh, aby tito policisté byli vyslechnuti jako svědci. Současně namítal neúplnost záznamu o sledování, který měl zachytit jeho zadržení a rovněž k této skutečnosti navrhl výslech policistů, avšak krajský soud návrhy odmítl. Zdůraznil, že státní zástupce na obžalovaného podal obžalobu pouze pro § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, což odůvodnil tím, že nebyly naplněny předpoklady velkého rozsahu a nebyly tak splněny ani formální předpoklady pro přísnější právní kvalifikaci, kterou zvolil krajský soud. Za těchto okolností nemůže souhlasit ani s trestem, který je nepřiměřeně přísný, ani se zařazením do věznice s ostrahou, když poukázal na svoji dosavadní bezúhonnost. Navrhl, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve vztahu k němu a věc vrátil krajskému soudu k novému projednání.

Obhájce obžalovaného v rámci veřejného zasedání odkázal na písemně zpracované odvolání, současně i na argumentaci použitou obhájcem spoluobžalovaného. Zdůraznil, že se obžalovaný nikdy nesetkal s policejním agentem ani s ním netelefonoval a veškerou trestnou činnost řídil spoluobžalovaný, což ostatně i sám doznal. Akcentuje, že státní zástupce v hlavním líčení požadoval pro obžalovaného trest ve výši pěti roků, zatímco krajský soud postupoval výrazně přísněji. Pokud by odvolací soud shledal na straně obžalovaného vinu v rozsahu přezkoumávaného rozhodnutí, domnívá se, že jsou dány důvody pro postup podle § 58 tr. zákoníku při ukládání trestu odnětí svobody. Nad rámec písemně učiněného návrhu alternativně navrhl zproštění obžaloby, případně snížení trestu odnětí svobody ve smyslu původního návrhu státního zástupce.

Obžalovaný při odvolacím řízení vyslovil souhlas s předneseným opravným prostředkem. Zdůraznil, že žije dlouhodobě v ČR, řádně podniká, platí daně a vychovává zde s partnerkou děti.

Státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze při intervenci u veřejného zasedání v rámci svého vyjádření k podaným odvoláním zdůraznila, že z jejího pohledu je rozsudek správný, zákonný a spravedlivý. Odvolací argumenty jsou v zásadě jen opakováním obhajoby již dříve uplatněné a krajský soud se s nimi v rozsudku v podstatě vypořádal. Rozsudku nelze vytknout žádné vady, stejně tak ani řízení, jež jeho vydání předcházelo. V žádném případě nedošlo ke zkrácení práv na obhajobu. U obž. D. ■■■ L. ■■■ N. ■■■ nejsou splněny podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby. Proto také navrhl, aby odvolání obžalovaných byla postupem podle § 256 tr. řádu jako nedůvodná zamítnuta. Pouze do úvahy dala odvolacímu soudu zvažování délky trestu vyhoštění u obž. V. ■■■ T. ■■■ N. ■■■, když má za to, že by k jeho nápravě vzhledem ke všem okolnostem případu i k jeho osobním předpokladům postačoval i trest vyhoštění ve výměře 10 roků.

III.

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací (dále jen vrchní soud) přezkoumal z podnětu podaných odvolání podle § 254 odst. 1, odst. 3 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to i z hlediska vytýkaných vad a dospěl k následujícím závěrům:

V řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, nebyly zjištěny podstatné vady resp. takové vady, které by mohly mít vliv na správnost rozhodnutí s výjimkou délky trestu vyhoštění u obž. V. ■■■ T. ■■■ N. ■■■ a délky trestu odnětí svobody a způsobu jeho výkonu u obž. D. ■■■ L. ■■■ N. ■■■. Byla dodržena všechna zákonná ustanovení, včetně těch, jež mají zabezpečit právo obžalovaného na obhajobu a která zajišťují řádné zjištění skutkového stavu věci. V řízení před krajským soudem bylo provedeno dokazování v dostatečném rozsahu tak, aby bylo možno učinit správné skutkové i právní závěry. Většina důkazů potřebných ke zjištění toho, zda se staly skutky, v nichž jsou spatřovány uvedené zločiny, zda je spáchali obžalovaní a z jakých pohnutek, jaké jsou podstatné okolnosti, jež mají vliv na společenskou škodlivost jejich jednání, rovněž jaké jsou osobní poměry obžalovaných, způsobené

následky, co vedlo k trestné činnosti či ji usnadnilo, byla opatřena již v řízení přípravném trestním. Další důkazy byly obstarány v řízení před soudem a posléze byly všechny potřebné důkazy provedeny v zákonem předepsané procesní kvalitě v hlavním líčení.

Vrchní soud se zaměřil na vady, jež jsou rozsudku vytýkány, když se soustředil zejména na námitky spojené s působením příslušníka policie kpt. J. [REDAKCE] při předstíraném převodu, úplnosti dokazování a způsobu, jakým nalézací soud hodnotil provedené důkazy.

V úvodu je potřebné zdůraznit, že hodnocení důkazů po jejich provedení v hlavním líčení, je výsadním právem procesního soudu. Hodnotící proces je ovládán stěžejními zásadami trestního řízení popsány v § 2 odst. 6 tr. řádu. Spočívají v tom, že orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. V odvolacím řízení pak (podle konstantní judikatury – viz např. R 53/1992-I Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek) odvolací soud nemůže shledat a vytknout prvnímu soudu vady rozsudku tam, kde tento soud postupoval při hodnocení důkazů důsledně podle citovaného ustanovení trestního řádu a učinil logicky odůvodněná a úplná skutková zjištění. Nadřízený soud nemůže v takovém případě zrušit napadený rozsudek jen proto, že sám na základě vlastního přesvědčení hodnotí tytéž důkazy, aniž by je ovšem sám provedl nebo zopakoval s jiným v úvahu přicházejícím výsledkem. Navíc vrchní soud zdůrazňuje, že se plně ztotožňuje s hodnocením důkazů provedeným krajským soudem (včetně hodnocení svědecké výpovědi D. [REDAKCE] N. [REDAKCE]) a nemá žádné připomínky ke způsobu, jakým krajský soud dospěl ke skutkovým závěrům. Na stranách 9-19 rozsudku krajský soud dostatečně popsal hodnotící úvahy, jež ho vedly k ustálení skutkového stavu do podoby, o níž neměl důvodné či rozumné pochybnosti (§ 2 odst. 5 tr. řádu), přičemž těmito úvahám předcházela pečlivá rekapitulace provedených důkazů k jednotlivým skutkům. Současně krajský soud přesvědčivě odůvodnil i odmítnutí důkazních návrhů ze strany obž. D. [REDAKCE] L. [REDAKCE] N. [REDAKCE] (str. 19 odst. 2 rozsudku).

IV.

Stěžejní odvolací námitkou (zejména obž. V. [REDAKCE] T. [REDAKCE] N. [REDAKCE]) je činnost příslušníka policie kpt. J. [REDAKCE] v rámci předstíraného převodu, a to zvláště v bodech 10) a 11), když jednání popsané v bodech 2), 4) a 6) nikterak nerozporuje. Vrchní soud především zdůrazňuje, že nasazení příslušníka Policie ČR k předstíranému převodu netrpí žádnou formální vadou z pohledu náležitostí žádosti o povolení tohoto úkonu a vlastního povolení. Všechny požadavky vyjmenované v § 158c tr. řádu byly beze zbytku naplněny. Je potřebné doplnit, že obž. V. [REDAKCE] T. [REDAKCE] N. [REDAKCE] byl osobou pohybující se v drogovém prostředí a byl znám jako prodejce pervitinu. O tom svědčí zejména výpověď svědka N. [REDAKCE], který kontakt na tohoto obžalovaného obdržel od jisté P. [REDAKCE], také uživatky pervitinu. Policista provádějící předstíraný převod tak v žádném případě nevzbuzoval v obžalovaném rozhodnutí spáchat trestnou činnost, neboť již v době kontaktu s ním ji páchal a současně byl aktivní a nabízel pervitin k prodeji. Obchod s pervitinem s policistou J. [REDAKCE] ve stovkách gramů v zásadě opět navodil obžalovaný, což je zřejmé nejen ze zpráv o činnosti tohoto policisty a ze

zvukových záznamů ze schůzek s obžalovaným V. T. N., ale také i z výpovědi již zmíněného svědka N., který potvrdil, že mu obžalovaný sdělil, že by byl pro něj nejvýhodnější prodej kolem půl kilogramu pervitinu. V souvislosti s posouzením validity N. svědecké výpovědi vrchní soud podotýká, že nelze přijmout argument obhajoby, že by nalézací soud hodnotil odlišně věrohodnost svědka, když uvěřil části výpovědi ve vztahu k obž. V. T. N., zatímco opačný postup zvolil v případě zprošťujícího výroku. Takový závěr učinit nelze, neboť krajský soud pouze sdělil, že svědek N. nepopsal další osobu podílející se na prodeji drog jako obž. M. T. N.. To ale neznamená, že by snad svědkova výpověď mohla být označena za nevěrohodnou. Obžalovaný se podle záznamu o předstíraném převodu a zachyceného zvuku při schůzkách s policistou J. choval velmi zkušeně z pohledu konspirace, požadoval-li po něm, aby při jednání v restauraci neměl s sebou mobilní telefon a také měnil telefonní čísla pro kontakt mezi sebou a tímto policistou. Právě na osobní schůze dne 23.3.2015 byl domluven mezi oběma účastníky „obchodu“ objem 500 g pervitinu. Toto množství tedy nebylo zvoleno na nátlak policisty J.. Nelze přijmout ani obhajobu obž. V. T. N., že již nechtěl pokračovat v trestné činnosti. Přes toto tvrzené rozhodnutí se dne 30.4.2015 osobně sešel s kpt. J. a hovořili o budoucím obchodu a obžalovaný se dotazoval na peníze a také zvýšil oproti předchozí dohodě cenu za gram pervitinu. Skutečně prodané množství (388 g) opět stanovil obžalovaný, který ostatně s kpt. J. komunikoval i 1.5.2015 a ještě i 4.5.2015, když v komunikaci se dotazoval na množství pervitinu (400 nebo 500 g). Na to ostatně příhodně upozornil i krajský soud v odůvodnění svého rozhodnutí. Obhajobě obžalovaného v tomto směru nesvědčí ani komunikace s kpt. J. v době od 12. do 20.5.2015. Ostatně sám obžalovaný v hlavním líčení dne 30.6.2016 (č.l.1200) v rámci vyjádření ke zvukovému záznamu ze schůzky s kpt. J. dne 30.4.2015 naznačil motiv své trestné činnosti, když zmínil, že potřeboval peníze na výpomoc rodině ve Vietnamu. Navíc uvedl, že za prodej pervitinu získával provizi, proto jeho tlak na prodej co největšího množství drogy je pochopitelný. Jeho obhajoba, jak ostatně již správně dovodil i krajský soud, proto není přijatelná. Je třeba akcentovat i skutečnost, že v době mezi předstíranými převody uskutečnil obž. V. T. N. další prodeje pervitinu (skutky 3, 5, 7 a 8) a vždy se jednalo o prodej minimálně 100 g pervitinu. Nelze akceptovat ani další odvolací námitku obž. V. T. N., že státní zástupce nepředložil s obžalobou všechny zachycené telefonní hovory či textové zprávy. Tento závěr z ničeho nevyplývá, státní zástupce předložil všechny hovory, jež posilují obžalobu jako takovou. Ostatně ani případná existence hovorů s osobami ve Vietnamu o potřebě peněz na léčbu otce obžalovaného nic nemění na jeho vině.

Obhajoba spoluobžalovaného D. L. N. byla již beze zbytku vyřešena krajským soudem a vrchní soud nemá důvod jeho závěr zpochybňovat. Ostatně tento obžalovaný ani nenabídl v odvolacím řízení nové argumenty, jimiž by se musel vrchní soud zabývat.

Zbýlé námitky (svou povahou menšinové) stran hodnocení některých dalších důkazů či směřující k neúplnosti dokazování, již řešil krajský soud v přezkoumávaném rozsudku a s jeho postupem i odůvodněním tohoto postupu vrchní soud souhlasí.

V.

Výhrady nemá vrchní soud ani k právní kvalifikaci jednání obžalovaných zvolené krajským soudem. Oba obžalovaní byli uznáni vinnými zvláště závažným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, přičemž u obž. V. T. N. byl tento zločin zčásti dokonáný a zčásti nedokonáný ve fázi pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, zatímco u spoluobžalovaného D. L. N. bylo celé jednání kvalifikováno jako zmíněný pokus. Nedokonané jednání se vztahuje vždy k prodeji pervitinu policistovi kpt. J. při předstíraném převodu, neboť nemůže být právě pro osobu kupujícího a způsob prodeje dokonáno. Odůvodnění použité právní kvalifikace na str. 19-22 rozsudku je přiléhavé a správně odkazuje i na používanou judikaturu Nejvyššího soudu ČR. Oproti podané obžalobě dospěl krajský soud přesvědčivě k přísnějšímu posouzení u obž. D. L. N. právě poukazem na ve svém rozhodnutí zmíněná stanoviska Nejvyššího soudu ČR, jež se vztahovala k množství i kvalitě pervitinu. Znak velkého rozsahu uvedený v § 283 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku je naplněn co do kvalitativního ukazatele množstvím nejméně 500 g účinné látky (metamfetaminové báze). Tato hranice byla u obou obžalovaných, tedy i u obž. D. L. N. překročena. Nebyl tak důvod nadále vycházet z argumentace použité obžalobou, které jednání tohoto obžalovaného posuzovala jako zvláště závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku (v podobě značného rozsahu). Formální náležitosti pro zpřísnění právního posouzení jednání krajský soud beze zbytku splnil. Stejně tak za správné pokládá odvolací soud i zjištění, že se obžalovaní dopustili daného zločinu v podobě pokračujícího jednání ve smyslu § 116 tr. zákoníku a v bodech 10 a 11 také jako spolupachatelé.

VI.

Vrchní soud však neshledal (a to zejména s ohledem na zásadu přiměřenosti trestních sankcí ve smyslu § 38 odst. 2 tr. zákoníku) správnými a spravedlivými výroky o trestech, a sice o trestu vyhoštění u obž. V. T. N. a trestu odnětí svobody a způsobu jeho výkonu u obž. D. L. N., zatímco trest odnětí svobody a způsob jeho výkonu ve věznici s ostrahou u obž. V. T. N. odpovídá všem zákonným podmínkám pro jeho uložení.

Krajský soud u obž. V. T. N. správně vyhodnotil společenskou škodlivost jeho jednání, stanovil okolnosti, jež mu polehčují i přitěžují a měl k dispozici i relevantní údaje vztahující se k jeho osobě (str. 23 rozsudku). Správně ukládal trest odnětí svobody v rámci zákonné trestní sazby, když poukázal na dobu, po níž se dopouštěl obžalovaný vytýkaného jednání a také na jeho rozsah a významnější podíl na něm oproti spoluobžalovanému D. L. N. Trest mírně nad spodní hranicí je zcela přiměřený všem zákonným hlediskům. Příznivé osobní hodnocení obž. V. T. N. (jeho dosavadní zachovalost na území ČR i dobré hodnocení z výkonu vazby) pak vedly krajský soud k oprávněné moderaci ve

způsobu výkonu uloženého trestu ve věznici s ostrahou. Předpoklady pro uložení trestu vyhoštění byly u tohoto obžalovaného naplněny a krajský soud nezjistil žádnou podmínku vylučující takový druh trestu. Přesto však přecenil závažnost trestné činnosti vedoucí k uložení trestu vyhoštění na dobu neurčitou. Podle názoru odvolacího soudu podpořeného i stávající praxí Nejvyššího soudu ČR i Ústavního soudu je výkon uložení trestu vyhoštění na dobu neurčitou zamýšlen pro nejzávažnější projevy trestné činnosti, pro opakovanou trestnou činnost, za níž je možné tento trest uložit, případně pro situace, kdy již byl trest vyhoštění pachateli uložen a ten ho nerespektoval apod. To však u obž. V. T. N. nenastalo. Množství obchodovaného pervitinu u něj činilo cca 2 100 g, což je množství, které je zhruba 1,5 násobkem minimálního množství pro velký rozsah a nejedná se tedy o množství, jež mnohonásobně hraniční hodnotu tohoto rozsahu převyšuje. K ochraně společnosti a obyvatel ČR pak podle vrchního soudu postačí uložení trestu vyhoštění na dobu 10 roků, což je doba přiměřená i délce trestu odnětí svobody, neboť i po tuto dobu se naplňuje ochranná funkce trestu.

K přepjaté represi došlo i u obž. D. L. N. Krajský soud nezohlednil skutečnost, že se tento obžalovaný podílel na trestném jednání ve významně menším rozsahu než spoluobžalovaný V. T. N., nevzal dostatečně v potaz jeho dosavadní bezúhonnost i chování ve výkonu vazby ani to, že jeho jednání zůstalo nedokonáno (třebaže nezávisle na něm) ve fázi pokusu. Krajský soud zároveň nesprávně přičetl k tíži označeného obžalovaného ziskuchtivost při páchání trestné činnosti /§42 písm. b) tr., zákoníku/, neboť nebyl prokázán jakýkoli prospěch, jež by měl tento obžalovaný z trestného jednání. Není zřejmé, zda byl odměněn spoluobžalovaným V. T. N. případně jinou osobou za svou účast na prodeji pervitinu či zda taková odměna byla v jeho prospěch sjednána a pouhá úvaha (byť podložená soudní praxí), že drogová delikvence je vždy spojena se značným majetkovým prospěchem, není v tomto případě zcela na místě. Vrchní soud proto ke všem svrchu popsaným skutečnostem přihlédl a dospěl k závěru, že uložení trestu odnětí svobody v zákonné trestní sazbě (8-12 roků) je nepřiměřeně přísné, a to zejména s ohledem na povahu a závažnost jednání, jež zůstalo nedokonáno ve fázi pokusu. Při předstíraném převodu není možné, aby se prodávaná droga dostala ke koncovým uživatelům, což do jisté míry koriguje náhled na společenskou škodlivost jednání tohoto obžalovaného. Ve spojitosti s jeho dobrým hodnocením pak vrchní soud nabyt přesvědčení, že k nápravě obž. D. L. N. postačí i trest kratšího trvání než ukládaný v připomenuté zákonné trestní sazbě. Za zcela přiměřený všem okolnostem pak vrchní soud pokládá trest odnětí svobody v délce 5 roků, pro jehož výkon pak zařadil tohoto obžalovaného do věznice s dozorem ve smyslu § 56 odst. 3 tr. zákoníku. V tomto typu věznice bude náprava obžalovaného vzhledem k jeho mírnému narušení zajištěna lépe. Proto vrchní soud využil moderačního ustanovení § 58 odst. 5 tr. zákoníku.

VII.

Lze tak rekapitulovat, že vrchní soud vyhověl odvolání obou obžalovaných, když shledal nezákonnými výroky o trestech v připomenutém rozsahu a tyto nedostatky přezkoumávaného rozsudku napravit postupem podle § 258 odst. 1 písm.

e), odst. 2 tr. řádu a nově za podmínek § 259 odst. 3 tr. řádu uložil nižší trest vyhoštění u obž. V. T. N. a také (a s použitím § 58 odst. 5 a § 56 odst. 3 tr. zákoníku) nižší trest odnětí svobody (ukládáný pod dolní hranici zákonné trestní sazby) u obž. D. L. N., pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem. V ostatních částech, tedy ve výroci o vině obou obžalovaných a trestu odnětí svobody a způsobu jeho výkonu u obž. V. T. N., jakož i výroku o vyslovení zabrání věci (který ani přímo opravným prostředkem napadán nebyl) byl napadený rozsudek zcela správný a nebyl tak důvod k jeho zrušení či změně.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat ve prospěch i v neprospěch obviněného pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká, a to pouze prostřednictvím svého obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud.

V Praze dne 23. ledna 2017

JUDr. Ivan E l i s c h e r , v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Ivana Ulčová